

Lovforslaget var fremkaldt af de vanskelige økonomiske Forhold i Landbruget, til Dels paa Grund af den daarlige Høst i 1936, og det var tænkt som en rent midlertidig Foranstaltning, som »et øjeblikkeligt Værn for de Hjem, der uden egen Skyld er ramt af økonomiske Ulykker«.

Medens Betalingshenstandsloven af 11. Marts 1933 efterhaanden var blevet indskrænket til Paragrafferne om Henstand med Betaling af Pantegæld, ønskede Forslagsstillerne at vende tilbage til Loven i den oprindelige Form, hvori den aabnede Panthaverne Adgang til at yde *Henstand med 3 Terminsydelser**) og — hvis de afslog dette — skabte Mulighed for, at særlige *Amtsudvalg* kunde bevilge Skyldnerne saadan Henstand.

Lovforslaget fulgte Hovedlinierne i Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933 (Aarbogen 1932—33, Side 475), men *afveg* dog derfra paa enkelte Punkter. Saaledes havde Forslagsstillerne *udeladt* Bestemmelsen i nævnte Lovs § 2 om, at Henstand ikke skulde kunne ydes, naar Skyldneren, f. Eks. ved Betaling af Terminsydelser til en efterstaaende Prioritets-haver, ved Indfrielse af Gæld med efterstaaende Prioritet, Kautionsforpligtelser eller lignende, uden tvingende Grund havde unddraget sig Midler til Dækning af Terminsydelserne. Ligeledes foreslog man at slette det sidste Stykke af § 3 om, at *Amtsudvalget* ikke kunde indrømme Henstand med Terminsydelser af den Del af Prioritetsgælden, der har Sikkerhed uden for et Beløb, svarende til Ejendomsskylden med Tillæg af Besætning og Inventar. Desuden ønskede Forslagsstillerne en anden *Sammensætning af Amtsudvalgene*, idet Repræsentanten for Sparekasser og Banker skulde erstattes af et Medlem, valgt af Landbrugernes Sammenslutning.

Sagen kom ikke til Behandling. — Om et Ændringsforslag, som Det frie Folkeparti stillede til 2. Behandling af Regeringens Forslag om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugs-ejendomme (A. Nr. 96), se Side 598.

*) Det drejede sig i nærværende Forslag om 3 Terminer fra og med December Termin 1935 indtil Juni Termin 1937 indbefattet.